

endast vore en bråkdelen af den förr på densamma nedlagda, då man ensamt därför bröt och brände skiffern.

Alla fullkomligt väl brända skifferbitar, som ock utgöra massan af affallet från kalkugnarne, torde lemna sin bästa behållning genom att användas till murbruks-cement i förening med kalk. Sannolikt skola 20,000 tunnor dylikt cement här årligen kunna tillverkas, som i godhet täflade med Portlands-cementet. Skulle bolaget besluta sig för en dylik tillverkning, så finnes tillräcklig kraft härför disponibel, hälst de föreslagna affärerna, hafregrynstillverkningen och ångbageriet icke taga mer än högst halfva kraften i anspråk.

Skulle denna affär drifvas med stenkol, så skulle 3 kub.-fot kol pr timma erfordras, som på denna plats efter nuvarande pris å kol kostade 50 öre pr (kub)fot och för 300 dygn 10,800 kr. Denna kostnad undvikas nu helt och hållet genom alunskiffers lyckliga tillgodogörande som bränsle. Den ringa brytningskostnaden betäcks helt och hållet genom alunskifferaffallets användbarhet till kalkbränning. Ett tunnland alunskiffer hinner till bränsle efter denna förbrukning för en tid af 10 år, och tillgången deraf på Bolagets område hinner för många 100 år.

Ulunda & Axvall.

*J. A. Jungner.*

